

[Johan Asmussen.]

stille, at man er opmærksom på, at det vistnok også i venstres og de konservatives forslag er forkert, når man dér taler om, at fritagelsen kun gælder, når hele beløbet anvendes til bebyggelse eller, som det vel hellere måtte hedde, genanskaffelse. Der kan jo tænkes urimelige situationer, hvor der mangler 100 kr. i, at man når helt op på beløbet for at kunne bruge det hele. Det kan også gå den anden vej, gudbevares, men jeg mener, at reglen bør udformes sådan — det er vel egentlig også tanken — at for så vidt erstatningsbeløbet anvendes til genanskaffelser o. s. v., må det være fritaget for denne beskatning.

Jeg går ud fra, at dette lovforslag vil blive underkastet en grundig behandling. To gange i denne forbindelse er der brugt et udtryk, der unægtelig mange gange kan falde i munden som en floskel, nemlig „den fordomsfri behandling“. Jeg håber, at det i ordets egentligste forstand bliver en behandling uden forudfattede meninger, dette lovforslag vil blive gjort til genstand for. Jeg vil med spænding afvente resultatet og håber i hvert fald gennem det skriftlige materiale at kunne følge det så nogenlunde.

Foged: Lad mig til indledning sige, at jeg er enig med mit partis ordfører i det af ham fremførte, og når jeg tager ordet i dag, er det nærmest for med bestemte eksempler at præcisere, hvordan den nugældende lov og den lov, der eventuelt snart skal træde i kraft, vil komme til at virke

Den højtærede finansminister sagde, at når man ikke på et tidligere tidspunkt havde accepteret det af venstre og de konservative fremsatte forslag, var det bl. a., fordi man skønnede, at der ville være betydelige administrative vanskeligheder. Det er nu min opfattelse, at regeringens forslag, som det er vedtaget, med hensyn til administrationen netop indeholder betydelige administrative vanskeligheder, for ikke ligefrem at sige, at nogle af reglerne indeholder administrative umuligheder, således at de simpelt hen ikke indeholder nogen løsning. Jeg vil gerne komme med et enkelt eksempel på, hvilke vanskeligheder den nugældende lov kan påføre en borger.

Jeg modtog for nogen tid tilbage en henvendelse om lovens virkninger i forbindelse med en ekspropriation. Som bekendt har venstre den opfattelse, at tvungne afståelser ikke skal kunne pålægges kapitalvindingsskat. Det samme er vor opfattelse vedrørende udbetaling af erstatninger i f. eks. brandtilfælde eller andre katastrofesituationer. Mit eksempel vedrører forholdene omkring ekspropriationer, og handlingsforløbet er følgende:

Der blev foretaget ekspropriationsforretning, og ejeren fik forelagt et pristilbud. Der var ingen specifikation med hensyn til, hvorledes man var kommet til pristilbuddet, om det var ulempeerstatning, erstatning for tab af afgrøder eller direkte pris for arealerne. Ejeren kunne i dette tilfælde ikke acceptere og indgav derfor begæring om ny taksation. Sagen trak ud som så ofte i den slags sager, og efter en forespørgsel i et ministerielt kontor fik sælgeren oplyst, at han, såfremt han ønskede at blive fri for kapitalvindingsskat, efter gældende lov måtte have købt anden fast ejendom inden en nærmere fastsat dato. Det præciseredes yderligere, at han også skulle have anvendt beløbet fuldt ud. I modsat fald ville man se helt bort fra eventuelle mindre køb.

Nu begynder først sælgerens vanskeligheder. Han skulle have købt fuldt ud, men jeg spørger den højtærede minister: for hvilket beløb? Endnu er sagen ikke så langt fremme, at der er tale om noget bestemt beløb. Hvad værre er: hvordan skal manden kunne købe for et ubestemt beløb, som han intet kendskab har til og heller ikke ved hvornår vil blive ham udbetalt? Nå, manden er jo en lovlydig borger. Han satte sig i forbindelse med kommissarius, der resolverede, at sagen egentlig skulle betragtes som en ny sag, når der var påklaget. Så kunne man altså ikke meddele specifikation. Til trods herfor fastholdt man fra finansministeriets side, at der skulle købes inden for en bestemt frist, målt ud fra den første vurdering. Man var dog så venlig, at man udskød fristen én måned. Nu spørger jeg den højtærede finansminister: vil man ændre loven derhen, at såfremt dette genanskaffelseskrav opretholdes, vil sælgeren så kunne udskyde nye køb til f. eks. 1 år efter modtagelsen af erstatningsbeløbene? Det kan da ikke være rimeligt